

Piibli õppetükid.

„Kui ju sõna ilmub, siis ta valgustab ja annab neile mõistust, kes kohtlased on“.

Laul 119. 130.

Anded 27. septembril (13. hingamisepäeval)
on määratud Malai riikidele

Seitsm. p. Adw. Eesti Riit Tallinnas.

Piibli õppeükid

5. juulist kuni 27. septembrini 1924.

1. õppetükk — 5. juulil.

Jumala sõna.

R ü s i m u s e d.

1. Mis suguse üleskütse annab Jeesus Püha Kirja kohta? Joan. 5, 39. 1. märkus.
2. Kuida nimetatakse Jeesust tema armsa jüngri poolt? Joan. 1, 1. 2; Jlm. 19, 11—13. Mifs? 2. m.
3. Kuidawilsi on terve Püha Kiri saadud? 2. Tim. 3, 16. 17. 3. märkus.
4. Mis läbi ajas Jumal pühi mehi rääkima ja kirjutama? 2. Peetr. 1, 21.
5. Kelle läbi rääkis Jumal mitmel eriajal? Cebr. 1, 1. 2.
6. Kellelt sai Etekiel oma kuulutuse? Esek. 3, 10. 11.
7. Kui laialdaselt tegi Jumal prohwet Etekieli isiklikult wastutawaks? Esek. 33, 7—9.
8. Mis sugust hoolt ja täpsust nõuti Jeremialt jumaliku kuulutuse teadaandmisel? Jer. 26. 2 wiimane osa.
9. Kuidasju kõrgemal on Jumala mõtted inimeste mõtetesi? Jef. 55, 8. 9.
10. Mis sugune sündlustus antakse meile Jumala sõna kohta? S. 10. 11.
11. Mida saame Kristuse sõnade läbi? Joh. 6, 63. 68.
12. Kuida nimetab seepärast apostel Paulus neid sõnu? Wil. 2, 16.

13. Mida peab Jumala sõna meile olema? Jer. 15. 15. 4. märkus.

14. Milles avaldub Jumala sõna elu- ja võidujõud kõige kindlamana? 1. Peetr. 2, 1. 2. 5. märkus.

15. Missuguseks sõjariistaks on kristlasele sõna? — Peasõjariistaks: mõõgaks. Ewef. 6, 17. Wõrdle Ilm. 1,16.

M ä r k u s e d.

1. Kiri, millele Issand ja apostlid alati toetusid ja missugust Timoteus lapse-east alates tundis, oli kirjade kogu, mis meile täna „Wana Testamendi“ nimetuse all tuntud. Peetrus kirjutab inimestest, kes wõltsiwad mitte üksnes Pauluse kirju waid ka „muid kirju“ oma eneste hukatuseks. 2. Peetr. 3, 16. Kiri (sõnaliselt: kirjad) jagati kolme ossa, millised tänagi weel juutide piiblis esi-newad: 1) käsuseadus, 2) prohwetid ja 3) laulud (kirjad) Luuk. 24, 44.

2. Sõna on mõtte awaldus. Kristust nimetatakse sõnaks, sest ta on Jumala mõtte kõige täielikum väljendus. Tema läbi ainult teame midagi jumalikkusest. Kol. 3, 15—17.

3. „Piibel näitab Jumala, kui oma algataja peale, siiski on ta kirjutatud inimeste käte läbi. Igawene Jumal on oma sulaste meelt ja südant walgustanud. Tema on annud unenägusid ja nägumusi, märke ja kujukuid ja need, kellele tõde niisugusel wiisil ilmutatud, on ise mõteted inimlikku teelde seadinud.

Rümmine käsku on räägitud Jumala enese poolt ja kirjutatud tema enese käega. Nad on kokku seatud Jumala, mitte inimeste poolt. Siiski ehitab piibel oma Jumala poolt sisendatud, aga inimlikus keeles väljendatud tõe-dega jumalikkuse ühendust inimlikkusega. Niisugune ühendus esines Kristuse loomuses, kes oli Jumala Poeg ja inimese Poeg. Oma täies ulatuses maksab ka piibli kohta, mis Kristusest on kirjutatud: „Ja sõna sai lihaks ja wõttis, kui lihes majas meie seas elada“. Joh. 1,14. G. R. VII.

4. „Otskui meie ihulik elu söögiga, nii hoitakse meie

waimulif elu Jumala sõnaga ülewal, ja iga hing peab enda jaoks elu Jumala sõnast wõtma. Nagu meie ise peame sõõma, et jõudu saada, nii peame ka isiklikult sõna otsekohe wastu wõtma ja mitte teiste mõtete üleandmise teel". D. 390.

5. „Jumala sõna on seeme. Iga seeme warjab iseendas eluidu, milles taime elu nii ütelda finni pandud. Samuti on ka elu Jumala sõnas". C. G. 38. Kaswamine on wõit.

2. õppetükk — 12. juulil.

Jumala sõna wägi.

R ü s i m u s e d.

1. Mis ütleb meie Paulja Jumala sõna wäest? Paul 115, 3; 33, 9; 148, 5.

2. Mis läbi loodi taewas ja maa? Paul 33, 6; 1. Moos. 1.

3. Mis sugune wägi tegutses loomisel ja lunastusel? Room. 1, 20. 16. 1. märkus.

4. Mis üle on inimesed meeleaga teadmatuses? 2. Peetr. 3, 5 — 7.

5. Mis suguste wõimsate piltidega tähendatakse Jumala sõna? Jer. 23, 29.

6. Mis suguse abinõu läkitab Jumal, kui tema rahwas kitsikus ja ahastuses tema poole kiskendab? Paul 107, 19. 20.

7. Kuidas sai sõjapealik sõna wäge tunda? Matt. 8, 5 — 8. 13.

8. Kuidas mõjus Jeesuse sõna tormilise mere peale? Mark. 4, 37 — 39. 41.

9. Kirjelda sõna teguwõimet uueksloomisel? 1. Peetr. 1, 23; 3. Jaf. 1, 18.

10. Nimeta ja seleta Jumala sõna iseäralisi omadusi. Gebr. 4, 12.

11. Millisena tuleks Jumala sõna wastu wõtta? 1. Tesf. 2, 13.

12. Mis sugust mõju avaldab sõna südamel peale? Joh. 15, 3.

13. Millal on võimalik meid patu eest hoida? Laul 119, 9, 10; 17, 4. 2. märkus.

14. Mis sugusena märgib seepärast apostel Jumala sõna? Ewef. 6, 17.

15. Mil kornel katsub waenlane seda peasõjariista meie käest välja lüüa? 3. märkus.

M ä r k u s e d.

1. Patuste lunastamisel tarwitatakse Jumala võimu peastamiseks. Lunastus on uueksloomine. Iga õpetus, mis salgab loomisvõimu, salgab samuti tema võimu peasta patust.

2. „Kiisatused esinewad tihti wastupanemata võimuga, sest et kiisataw palwe ja piibliuurimise hooletussejätmise tõttu ei suuda kohe meele tuletada Jumala töötusi, ja saadanale piibliiliskude sõjariistadega vastu astuda“. G. R. 682.

3. „Sige waenlane teab tiilil, et ta kõik need, keda ta võib eeskitada palwet ja kirjaurimist hooletusse jätma, oma pealekäämistega ära võidab. Seepärast mõtleb ta välja kõik võimalikud kawatsused waimuliku elu halwamiseks“. G. R. 596.

3. õppetükk — 19. juulil.

Kristus on võit.

K ü s i m u s e d.

1. Mis otstarbeks tuli Jeesus seia maailma? Matt. 1, 21; Luuk. 19, 10. 1. märkus.

2. Mis suguse nimega pidi Õnnistegijat ühe proheweti sõna järelle nimetatama? Matt. 1, 22, 23.

3. Mis pärast ja kui täielikult sai Kristus inimeseks nagu meie? Cebr. 2, 14 — 18. 2. märkus.

4. Mis sugune tunnistus antakse tema elust? 1. Peetr. 2, 22; Joan. 19, 4. 3. märkus.

5. Kelle eest suri Jeesus? Room. 5, 6 — 8. 4. märk.
6. Misläbi võisid Israeli lapsed kõrbes maduham-
mustustest terweks saada? 4. Moos. 21, 5 — 9.
7. Misjuguise sõrdlusena tarwitab Jeesus seda sünd-
must? Joan. 3, 14, 15. Waata ka Cebr. 12, 1. 2; 2.
Kor. 3, 18. 5. märkus.
8. Mida võidakse leida Jeesuse nimes? Ap. t. 4, 12;
Jes. 63, 1 — 3.
9. Kas Jeesus võib meile tõepoolest täieliku võidu
anda? 1. Joan. 1, 7; Jes. 1, 18.
10. Kui paljudele on see suur õndsus määratud?
1. Tim. 4. 10; 1. Joan. 2, 2; Joan. 3, 16.
11. Mil kombel pestakse meie patud puhtaks? Jlm.
1, 5; 1. Joan. 1, 7; Joan. 15, 3.
12. Misjugune tõendus on meil, et Issand oma
rahwa peale mõtleb? 2. Moos. 28, 29. 39. 6. märkus.
13. Mida saab iga usklik Kristuse läbi? 1. Kor. 1,
30; 2. Kor. 5, 21.
14. Milliste sõnadega väljendatakse inimese saamatus-
iseennast õigeks teha? Jer. 13, 23; Joan. 15, 5.
15. Misjuguise mõistukõne läbi pildistab Kristus
asjaolu, et uskliku võim patu üle on ühenduses Lunas-
tajaga? Joan. 15, 2 — 4. 7. märkus.
16. Millest kiitlevad lunastatud igawesti? Jlm. 5,
9. 10; 19, 1. 5 — 7.

M ä r k u s e d.

1. Jeesus ei tee mitte oma rahvast õndsaks patu-
s, waid patu st. „Algusest teadsid Jumal ja Kristus saa-
dana äralangemist ja inimeste langemist taganeja effi-
tawa võimu läbi. Jumal ei teinud mingit korraldust
patu tõstmiseks; aga tema nägi selle tekkimist ette ja
tegi korraldusi sellele hirmsale paele wastuastumiseks“.
D. 20.

2. „Saadana kawa oli igawest lahutust Jumala ja
inimeste wahel üles seada, aga Kristuse läbi ühenda-
takse meid Jumalaga tugewamini ja ligemalt kui sel
juhusel, kui meie kunagi poleks langenud. Meie loomust

enda peale wõttes, sidus end Õnnistegija inimkonnaga sideme läbi, mis kunagi ei katkene. See ühendus jääb püsima kogu igawiku kestwusel. „Nõnda on Jumal maailma armastanud, et tema oma ainusündinud Poja on annud!“ Tema ei läkitanud teda mitte, et meie pattusid kanda ja meie ohwrina surra; ta andis teda ennast langenud inimkonnale. Oma muutmata otsuse tõestamiseks andis ta oma ainusündinud Poja, et wiimane ühtiks inimeste perekonnaga ja igawesti alal hoiaks nende loomust“. D. 25.

3. Pilatus oli lohtunil. Alles ära kuulanud kõik Jeesuse wastaste poolt esitatud süüdistused selle wastu, kes ei sõimanud wastu, kui teda sõimati ja ei ahwardanud, kui tema kannatas, ei wõinud ta ühtegi wiga Kristuse juures leida. Pilatuse päwist alates pole keegi wõinud ainustki wiga Kristuse juures leida.

4. Jeesus suri meie eest, sinu ja minu eest. „Mõistukõnes läheb Jeesus wälja üht lammaft otsima — kõige wähemat arwu, mida ülepea terwete arwude näol saab mõista. Kui oleks seega ainult üks kadunud hing olnud, siis oleks Kristus selle ühe hinge eest surema läinud“. C. G. 185.

5. „Wastmao üllendamine pidi Israelile tähtsaks õpetuseks olema. Nemad ei suutnud iseendid peasta enda haawades peitnawa surmawa mürgi häwitawast mõjust. Jumal üffinda wõis neid terweks teha. Siiski pidid nad ilmutama enda usku tema poolt korraldatud hooldamisesse. Nemad pidid ülles waatama, et elada. Kende usf tegi nad Jumalale meeldiwaks, ja wastmao peale waadates näitafid nad oma usku. Nii wõib patune waadata Kristuse peale ja elada... Erinedes jõuta ja eluta eeskujust, on Kristusel eneses wõim ja jõud terweks teha kahetsewat patust“. P. P. 433. 434.

6. „Nii kannab ka Kristus, suur Ülempreester, kes Jsa ees patuse kasuks oma enese were makswaks teeb, oma südamel peal iga pattukahetsewa, usfliku hinge nime“. P. P. 350.

7. „Wiinapuu offa ühendus wiinapuuga, ütles tema,

pildistab wahesorda (suhet), mis sugust teil minuga tuleb ülewal hoida. Oks poogitakse elawasse wiinapuusse ja kaswab kiu-kiult ja soon-soonelt emataimesse, nii et wiinapuu elu oksa eluks saab. Sarnasel wiisil wõtab pattudesse surunud hing elu ühenduse läbi Kristusega, mis sugune ühendus usu läbi temasse kui isikliku Onnistegijasse üles seatakse. Patune ühendab oma nõruse Kristuse jõuga, oma tühjuse Kristuse täiussega, oma nõdruse Kristuse kestwa wõimuga, ta saab temaga ühemeeliseks; Kristuse inimlik loomus on puudutanud meie inimkonda ja meie inimlik loomus jumalust. Sel wiisil saab inimene Püha Waimu wahetalituse läbi jumaliku loomuse osaliseks; tema on tehtud meeldiwaks armastatus". D. 675. 676.

4. õppetükk — 26. juulil.

Wõidu töötused.

Küsimused.

1. Mis on patt? 1. Joan. 3, 4. (v. Esz: Patt on käsuft üleastumises; Albrecht: Patt on käsulagedus); 5, 17.
2. Kui kaugele läheb Jeesuse sõnade järele käsu nõudmine? Matt. 5, 21 — 28. 1. märkus.
3. Mis sugusele sihile peawad seepärast jõudma need, kes Issanda tagasitulekut ootawad? 2. Peetr. 3, 14; 1. Tesf. 5, 23.
4. Millise elusihhi seadis Jeesus selle mehele, keda ta terweks tegi? Joan. 5, 14. 2. märkus.
5. Kui täielikud iseloomu poolest peame meie olema, et wõida näha Jumalat? Gebr. 12, 14; 2. Moos. 3, 2—5; Jos. 5, 13 — 15. 3. märkus.
6. Milleks wõimaldawad meid Jumala sõjariistad? Ewef. 6, 13. 4. märkus.
7. Kelle läbi wõime saada wõidu patu üle? 1. Kor. 15, 57. 5. märkus.
8. Kui kestew wõib olla meie wõit Kristuse läbi? 2. Kor. 2, 14.

9. Milline edaspidine wõidutõotus antakse meile selle läbi, kes meid on armastanud? Room. 8, 35 — 37. 6. märkus.

10. Mille eest tahab Issand meid hoida? Laul 121, 7; Matt. 6, 13; Jes. 56, 2 wiimane osa. 7. märkus.

11. Milleks mõjutab meie sõnakuulmine Jumala wastu waenlast? Jak. 4, 7.

12. Milline jõud on usklikele tarvitada? Ewes. 1, 18 — 22.

13. Mis suguse wõimuga warustati jüngrid? Luuk. 9, 1.

14. Mis üle pidid seitsekümmend jüngrit veel enam rõõmustama? Luuk. 10, 17 — 20.

16. Mida saawutame Kristuse läbi? Kol. 2, 9. 10; 1, 19

M ä r k u s e d.

1. „Kui üht pattu hinges hellitatakse wõi üht paha harjumust elus sallitakse, siis on terve olemine roojane ja inimene saab ülekohtu tööriistaks“. D. 313.

2. Kui palju terweksetuid unustawad ära selle, kelle käsi nad terweks tegi, ja selle asemel, et Jumalale tänulikult sõnakuulelikud olla, tarwitawad nad enda uuendatud terwist ja jõudu kurjasti, pattu tegemiseks. Kes Jumala armu sel wiisil teotab, see peab waatama oma terweksaamise kui hukatuse edasilükkamise peale.

3. Jeesuse ligiolek südamel Waimu läbi teeb meid pühaks. „Kristliku iseloomu ideaal (aade) on sarnadus Kristusega. Nagu Inimesepoeg oma elus täielik oli, nii peawad tema järelkäijad enda elus täielikud olema. Jeesus oli kõigis asjus oma wendade sarnaseks saanud; tema sai lihaks, nagu meie, tundis nälga, janu ja wõimust, wajas toitu ja und kosutuseks ja jagas inimese saatust, siiski oli ta laitmatu Jumala Poeg, Jumal lihas. Tema iseloom peab olema meie iseloom“. D. 311.

4. Meie ei tohi põgeneda waenlaste eest. Kristlikele sõjariistade hulka ei kuulu seljajoomus. Wõit tähendab loobumist kõigist tuntud pattudest ja sõnakuulmist igale tuntud kohustusele.

„Meie võime võita, täielikult võita. Jeesus suri, et anda meile võimalust ära võita iga kurja tuju, iga patu, iga kiusatust ja viimaks istuda temaga ta aujärjel“. T. I. 144.

„Mina teotaksin oma Isandat, tõendades, et kerge-meelne, kõlwatu, palweta inimene kristlane on. Ei, kristlane saab võidu oma harjunud pattude ja himude üle. On olemas arstimisrohi patuhaige hingele; see arstimisrohi on Jeesus. Uuline Lunastaja! Tema arm on kõige nõrgemas wägew; ja isegi kõige tugewam on samuti tema armust ärarippuw, muidu läheb ta hukka“. T. I. 158.

5. Võidutõotus saab Kristuse läbi meie omaks. See on and, mida usus vastu wõetakse. Meid ei peasteta seelädi, mis meie Jumala jaoks teeme, waid seeläbi, mis Jumal meie kasuks teeb.

„Kellel on wõitlemist wõimuka söögijärgi vastu, see waadaku Önnistegija peale tema kiusatuse jooksul kõrbes, ta waadaku tema peale ta walus risti peal, kui ta hüüdis: „Mul on jänu“. Tema on kannatanud kõik, et wõimaldada meid kõike kandma. Tema wõit on meie“. D. 123.

6. „Kiusaja mõju ei tohi wabandusena maksew olla ühegi kurju teo kohta. Saadan rõõmustab, kuuldes, et Kristuse nimepidised järelkäijad enda iseloomuwigade kohta wabandusi esitawad. Niisugused wabandused wiivad patule. Patu jaoks pole mingit wabandust olemas. Pattukahetsew, usklik Jumala laps wõib saawutada püha meelelaadi, elu, mis sarnaneb Kristuse ehule“. D. 311.

7. Saadan uurib hoolega inimeste patuseid kalduwusi ja alustab siis oma tööd, neid patule wõrgutades, Meie oleme kõige raskemais kiusatusis, aga kui meie mehifelt Isanda wõitluses wõitleme, on wõit meie“ T. V. 97.

Wõit täieliku andumise läbi.

K ü s i m u s e d.

1. Kelle lapsed oleme meie loomult? Ewes. 2, 1—3.
2. Miska sõrredakse seda kurba seisuforda? — Orju-
Jega. Jes. 52, 3.
3. Kes on meid lahti olnud ja millise hinnaga?
1. Peetr. 1, 18 — 20; Ap. t. 20, 28.
4. Kelle omandus meie oleme siis? 1. Kor. 6, 19.
20; 3, 23; Room. 14, 8.
5. Mis andis Jeesus kadunute jaoks? Ewes. 5, 2.
6. Misläbi saame meie Jumala lasteks? Kal. 3, 26.
1. märkus.
7. Milles piab meie „mõistlik jumalateenistus“ seisma?
Room. 12, 1.
8. Mida nõuab Issand meilt? Op. s. 23, 26. 2. märk.
9. Kellele peame iseendid üleandma? Room. 6, 13,
3. märkus.
10. Misugune wõidufindlustus antakse neile, kes
iseendid Jumalale ära annawad? S. 14. 4. märkus.
11. Misugune wõim wõib usklikku hoida? Juuda
24; 1. Peetr. 1, 3 — 5. 5. märkus.
12. Misugune näitus iseenda äraandmisest antakse
meile Makedoonia kogudusest? 2. Kor. 8, 5. 6. märkus.
13. Kui täielikult olis kord terwe Juuda Issandat?
Misfuguse tagajärjega? 2. Uja r. 15, 12. 15.
14. Kui täielikult otsib Issand südame läbi? 1. Uja
r. 28, 9. 7. märkus.
14. Misfuguse wapustawa üleskutse saatis Issand
oma rahwale? Gew. 2, 1 — 3.
16. Misugune julgustaw töötus antakse neile, kes
Issandat kõigest südamest otsiwad? 2. Uja r. 7, 14.
8. märkus.

M ä r k u s e d.

1. „Minus ust mis meid wõib aidata, on see ust,
mis Jeesuse isikliku õunistegijana wastu wõtab ja tema

teeneid meie arwele kirjutab. Paljudele tähendab usk ainult arwamist, aga õndsakstegew usk on tegu, mis läbi need, kes Kristuse wastu wõtawad, Jumalaga lepingusse astuwad. Eelmine usk on elu. Elaw usk tähendab jõu kaswu, kindlat usaldust, mis läbi inimene wõidurikkaks saab". D. 347.

2. „Ükski ei wõi Issanda teenistuses edu saawutada, kui mitte tema süda töös ei ole ja tema kõik lahjuks ei arwa Kristuse üliwäga suure tundmise wastu. Ei ükski, kes midagi tagasi hoiab, wõi Kristuse jünger ja weel vähem tema laastöblane olla. Kui inimesed suurt õndsust Kristuses hindawad, siis nähakse nende elamises enesefalgamist, mis Jeesuse elus awalduks. Missugust teed tema neid ka wiib, nemad järgiwad temale rõõmuga". D. 278.

„Meie ei kuulu Kristusele, kui meie mitte täiesti tema omad pole. Ose poolejüdamislikkuse tõttu kriitilisus elus saawad inimesed nõrgaks enda kawatsemises ja muutlikuks enda soowides". CG 48.

3. Issand soowib meid endid. Meie wõiksime temale teenistust, raha, lojuksid, maad ja isegi oma enda ihud anda ja siiski iseendid temale keelata. „Mina ei nõua mitte teie oma taga, waid teid endid" (2. Kor. 12, 14), kirjutas apostel. Südamel tingimise üleandmise jaoks pole mingit asetoomingut.

4. „Kui Jumala Waim südamel waldab, siis muudab ta elu. Patused mõtted kõrwaldatakse, kurjast tegudest loobutakse; armastus, alandus ja rahu asuwad meelepaha, kadelduse ja tüli asemel; kurbtus muudetakse rõõmuks ja näol peegeldub taewa walguks. Keegi ei näe seda kätt, mis tõstab ära koorma, keegi ei waata walguks, mis kõrgest taewast maha tuleb. Õnnistus tuleb, niipea kui hing usub Jumalale andub. Siis loob see wõim, missugust ükski inimlik film ei wõi näha, uue olemuse Jumala kaju järele". D 172. 173.

5. „Kui inimene Kristusele andub, waldab uus wõim uue südamel; sünnib muudatus, missugust inimene kunagi ise teostada ei saa. See on üleloomulik töö, mis toob

inimlikku loomusesse üliinimliku wäe. Kristusele andunud hing saab tema enese kindluseks, misugust Lunastaja mäsjawas maailmas hoiab, ja tema ei taha, et selles mingit teist wõimu peale tema enese tunnistataks. On hing sel wiisil taewalikkude wõimude walitsuse all, siis on ta kõigi saadana pealetungide wastu kindlustatud; ei anna ta end Kristuse walitsuse alla, siis walitseb temas kuri". D 323. 324.

6. Nemad andsid kõige pealt iseendid. See näitab teed kõigi meie rahaliste raskuste lahendamiseks ja Jumala töö lõpetamiseks terwes maailmas. „Kõige suurem patt, mis täna koguduses leida, on ahnus. Jumalale ei meeldi tema nimelise rahwa omakasupüüdmine". T I 194.

7. Kristuse õigus ei kata ühtegi pattu, millest meie ei loobu". CG 313.

8. Loe peatükki „äraandmine" raamatus „Tee Kristuse juure". „Paljud lähewad igawesti hukka, kuna nad loodawad ja ootawad kristlasteks j a a d a. Nemad ei tule kunagi selle punkti juure enda tahtmist Jumalale üle anda. Nüüdki ei teosta nad otsust kristlased o l l a". WC 65. 66.

6. õppetükk — 9. august.

Wõit selle läbi, et Kristus meie sees.

R ü s i m u s e d.

1. Misuguste sõnadega kirjeldab Kristus ligidast wõi kitsast wahelorda Isa, Poja ja uskliku wahel? Joan. 14, 29.

2. Misuguse töotuse andis Jeesus neile, kes teda armastawad? S. 23.

3. Milles on meie au-lootus? Kol. 1, 27. 1. märkus.

4. Millal ainult wõib Kristuse elu usklikus awal-
duda? 2. Kor. 4, 10. 11. 2. märkus.

5. Mis otstarbeks ilmutas end Kristus Paulusele? Kol. 1, 15. 16.

6. Misjughesje wahelorda astus Paulus Kristusega? Kal. 2, 20.

7. Kellega peawad wahelorda need, kelles Kristus ei ela? 2. Kor. 13, 5. 6. Wõrdle Luuf. 11, 24 — 26. 3. märkus.

8. Mis ütleb Paulus nendest, kelles Kristus ei ela? Room. 8, 10.

9. Mille peale juhtis Paulus suurt hoolitsust oma töötamises hingedega? Kal. 4, 19.

10. Misläbi wõib Kristus inimese südames elada? Ewes. 3, 16. 17.

11. Mida palus Jeesus kõigi usklikkude jaoks? Joan. 17, 23.

12. Kelle wahetalituse läbi tuleb Jeesus südamesse? Joan. 14, 16. 17. 4. märkus.

13. Kui heatahtliselt tahaks Jeesus meie südames elada? Ilm. 3, 20 esimene osa.

14. Mida peame tegema, kui soowime, et tema meie südames elab? Salm 20. wiimane osa. 5. märkus.

15. Mis on Kristus juba pimeduse wõimude üle saanud? Kol. 2, 15.

16. Misjugune lõendus on meil seks, et Kristuse elamine meie südames wõidu annab? 1. Joan. 4, 4. 6. märkus.

17. Misjugune nimi antakse Kristusele? 1. Sam. 15, 29; Paul 20, 6. Kelle jaoks wõitis Kristus? 7 märkus.

18. Misjughes õnnelikus seisuforras oleme meie, kui Kristus meie südames elab? Kol. 2, 9. 10.

M ä r k u s e d.

1. „Minus faitseabinõu kurja wastu on Kristuse elamine meie südames usu läbi tema õigusesse: ainult elawalt ühenduses olles Jumalaga wõime wastu seista enesearmastuse, eneserahuldamise ja patule kiusatuse mõjudele. Meie wõime paljudest halbadeist harjumustest loobuda, meie wõime end isegi ajutiselt saadana seltsist eraldada, siiski wõidetaks meid, kui meil pole elawat ühendust Jumalaga oma enese mina alalise äraandmise

läbi. Ilma isikliku tutvuse ja alalise läbikäimise Kristusega oleme waenlase wõimuses, teostades lõpuks siiski tema tahtmist". D. 324.

2. Minult kui meie sureme oma enda minale ja la-
seme Kristust enda südames walitseda, võib tema elu
meis awalbuda. Tema peab saama terve südame, kui
ta selles elama peab; tema ei või jagada südame au-
järge ebajumalaga.

3. Ei ole küllalt uskumiseft, et Kristus meid pattu-
dest on puhastanud. Meie peame uskuma, et Kristus
puhastatud südame waldab. Kui siis waenlane tagasi
tuleb, leiab ta, et Jeesus südames walitseb ja kurja jaoks
enam ruumi ei ole.

4. „Waimu läbi elab Kristus meis; ja Jumala waim
keda usu läbi südamesse wastu wõetakse, on igawese elu
algus". D. 388.

5. „Mina nägin, et paljud on nii palju prügi enda
südameusse ette kuhjanud, et nemad ust sugugi awada
ei saa. Paljude juures tuleb raskusid nende eneste ja
nende wendade wahelt kõrwaldada. Teiste juures tuleb
pahad tujud ja omatafuline ahnus eemaldada, enne kui
nemad ust awada wõiwad. Wõningate juures sulub il-
malik meel südame ukse. Kõik see mustus tuleb kõrwal-
dada, siis wast saawad nemad ust awada ja Snniste-
gijale „tere tulemast" ütelda. L. 1. 143.

6. „Siit peale peaksid Kristuse järelkäijad saadana,
kui wõidetud waenlase peale waatama; sest risti peal
saawutas Kristus nende jaoks wõidu, mida nemad tema
soowi järele oma eneste wõiduna wastu wõtma peawad".
D. 490.

Igale Jumala wõttelejale on julgustaw mõte teada,
et tema wõidetud waenlase wastu wõitleb, kelle riik hä-
witatud ja alla heidetud. D. 782.

7. Kristus kohtas waenlast igal pool seal, kus meie
temale wastu peame astuma (Cebr. 4, 15) ja tema saa-
wutas wõidu. Tema ei wõitnud aga mitte iseenda, waid
meie jaoks. Kui meie enda südame awame ja Jeesus
sisse tuleb, siis toob tema meile wõidu, millise tema
ise kõigi pimeduse wõimude üle saawutas.

Õõit sõnades ja mõtetes.

R ü s i m u s e d.

1. Misjuguſe suure wõidu wõime meie ſaada? Õp. ſ. 16. 32.

2. Milleks on ſee wõimuline, ſes ſuudab oma ſeelt taltsutada? Jaſ. 3, 2. 1. märkus.

3. Misjuguſeid kurjuſi wõib taltsutamata ſeel korda ſaata? Salmid 4—6.

4. Misjuguſte sõnadega manitſeb meid Kristus enda sõnu tähele panema? Matt. 12, 34 — 37. 2 märkus.

5. Misjuguſe wõidukindluſtus meie mõtete üle antaſe meile? 2. Kor. 10, 4. 5. 3. märkus.

6. Mispeale peakſime enda mõtted juhtima? Wil. 4, 8. 4. märkus.

7. Misjuguſe õpetuſe annab Peetrus mõtete walitſemise ſuhtes? 1. Peetr. 1, 13. 5 märkus.

8. Misjuguſe wõrdluſega tõendataſe meile, et ei ole ſerge ſeelt taltsutada? Jaſ. 3, 7. 8.

9. Misjuguſt jõudu tõotataſe meile ſelleks üleſandeks? Kol. 1, 9—11.

10. Mille eest hoiatab meid õnniſtegiſja iſeäraliſelt? Matt. 7, 1. 2.

11. Mida peakſime ennemini tegema ſelle aſemel, et teiſte peale kõhut mõiſta ja neid hukka mõiſta? Salmid 3—5. 6. märkus.

12. Misjuguſe manitſuſe annab apoſtel Pauluſ? Room. 2, 1.

13. Mida peakſime enne kohtumõiſtmiiſt mõtlema? Room. 14, 12. 13. 7. märkus.

14. Misjuguſe laiaulatuſiſe elureegli on meile Iſſand annud? Luuf. 6, 37. 38.

15. Misjuguſe uue kãſu andiſ meile Iſſand? Joan. 13, 34. 35.

16. Misjuguſe peaks meie kõnewiis olema? Õp. ſ. 15, 1. 2; 16, 24; 25, 11.

17. Mis asjas on need 144.000 ka wõidu saawutamud? Ilm. 14, 5.

M ä r k u s e d.

1. „Kõnewõimine on and, mida tuleks hoolsalt arendada. Kõikidest Jumalalt saadud andidest ei wõi ükski suuremaks õnnistuseks olla, kui just see. Sealega wõime teisi uskuma panna ja enda nõusse meelitada; sellega toome Jumalale palweid, tänu ja kiitust, sellega jutustame teistele Lunastaja armastusest. CG 331.

2. „Ei ühtegi sõna tohita mõtlemata rääkida. Ükski tagaselja rääkimine, tervgemeelne kõnelus, meelepahaline nurin wõi kõlwatu märkus ei libise üle Kristuse järelkäijate huulte. Apostel Paulus ütleb Püha Waimu siendusel: „Ärge laste ei ühtki nurjatunat sõna oma suust wälja minna“. Ewes. 4, 29. Nurjatu sõna all tuleb mõista muu seas ka igasugust awaldust, mis on sihitud pühade põhiopetuste ja puhta, plekita usu wastu, mis sisaldab kõlwatuid tähendusi ja warjatud, kurja peale sihitud märkusi. Kui niisuguse lorile kohe lõppu ei tehta, wõib see suurte pattudele põhjust anda“. CG 333, 334.

„Ligidalt seotud Kristuse hoiatusega patu eest Püha Waimu wastu on hoiatus tühjade nurjatute sõnade wastu“. D 223.

3. „Selle maailma würst tuleb; ütles Jeesus ja ei saa minust ühtegi! Ei milgil kombel annud ta saadana targutustele järele. Tema ei olnud nõus ühegi patuga. Isegi mõtetes ei annud ta järele kiisatusele. Nii peaks ka meie juures olema“. D 123.

4. Käsitä nende häid omadusi, kellega sa ümber käid ja waata nii wähe kui iganes wõimalik nende wigade ja wäärsammude peale. Lase ainult lahkeid, armastusrikkaid sõnu oma perekonna wõi koguduseliigete suhtes üle oma huulte tulla“. T II 437, 438.

5. „Mulle näidati, et maailmaarmastus on suurel määral Isjanda eemale tõrjunud kogudusest. Jumal soovib, et see teistiti saaks. Tema kutsub kõiki temale anduma. Kui waimu ei kaswatata jumalikkude asjadega

ümber käima, siis saab ta ses suhtes nõrgaks ja jõuetuks. Teisest küljest, kui teda ilmalikkudele ettevõtetele juhitakse, siis saab ta neis tugewaks, sest et teda ses sähis arendatud ja harjutuse teel kõwendatud. Põhjus, et paljudel meestel ja naistel raste kristlikku elu elada, seisab selles, et nemad pole kaswatanud oma oma waimu jumalikkude asjadega ümber käima. Tema on harjunud wastupidise käiguga. Kui waimu alati ei harjutata waimuliku tundmist omandama ja jumalakartuse saladust mõistma, siis ei wõi ta igawesi asju hinnata, sest temal pole mingit kogemust sellel alal. Sel põhjal peawad peaquegu kõik waewarikkaks alguseks „Isandad teenida“. I 189.

6. „On Kristus teie sees, au lootus; siis ei ole teil mingit ihaldust teisi tähele panna, et nende wigu paljastada; selle asemel, et katsuda neid süüdistada ja hukka mõista, püüate teie ennemini neid aidata, õnnistada ja peasta. Kohates eeskjäd, tuletate teie meele manitsust: „Waata iseennast, et sind ka ei kiustata!..“

Wast siis, kui tunnete, et wõite ära anda oma enese mina, jah, isegi oma elu, et peasta üht eeskwat wenda, olete wälja tõmmanud palgi oma eneste silmast ja wõite aidata ligimest; siis wõite temale ligineda ja tema süüandant puuditada. Weel kunagi pole kedagi laituse ja etteheidete läbi tema põõratud seisukorrast peastatud; aga juba paljud on seeläbi Kristusest laugemale aetud ja nemad oma südamed paremale weendumusele (kindla arwamisele) kinni pannud“. GBS 159. 160.

7. „Zaimaise, tagaseljarääkimise ja kareda arwustamise harjumus ... awaldab hariduse, heade kõmmete ja tõeliku heasüdamikkuse puudust; tema teeb inimese kõlbamatuks tõepoolest haritud ja suurjugu seltskonnale selles maailmas ja pühade osasaamisele taewas. Meie mõtleme hirmuga inimesesööja peale, kes oma ohwri weel soojalt tuisuwa liha juures lõbusas meeleolus on; Kas on aga selle teguwõisi tulemused (tagajärjed) hirmsa-

mad kui ahastus ja wiletsus, mida mõne mõjundi moonutamine, hea nime mustamine ja iseloomu arwustamine tingitab? Laske lapsi ja noorsugu õppida, mis Jumal nende asjade kohta ütleb“. E. 243.

8. õppetükk — 23. augustil.

Wõit palwe läbi.

Ubi: Loe raamatust „Tee Kristuse juure“ osa: „Palwe kõrge eesõigus“.

R ü s i m u s e d.

1. Misfuguse palwe ehitasid jüngrid Jeesusele? Luuk. 11, 1. 1. märkus.

2. Millise palweelu eeskuju on meie Önnistegija meile annud? Mark. 1, 35; Luuk. 5, 15. 16; 6, 12. 2. märkus.

3. Misfugusel juhusel kuulis Kristus heafskitwaid sõnu oma Isalt? Matt. 3, 16. 17.

4. Mis on Püha Waimu wastuwõtmise eeltingimine? 3. märkus.

5. Mis sündis, kui Jeesus kolme oma jüngriga ühel mäel palwetas? Luuk. 9, 28 — 31. 4. märkus.

6. Misfuguse näituse salajasest palwest annab meile Jeesus? Luuk. 9, 18. 5. märkus.

7. Misfugune iseäralik õpetus antakse meile palwe kohta? Ewes. 6, 18; 1. Tim. 2, 8; 1. Tess. 5, 17.

8. Misfugune waim märkis ära Paulja palwed? Paul. 42, 2. 3; 84, 3.

9. Mis on Jumalale meelejärele? Op. I. 15, 8.

10. Misfugune töötus antakse neile, kes usus palwetawad? Matt. 21, 22; Luuk. 11, 9. 10.

11. Misläbi üksnes on wõimalik saawutada wõitu waenlase wõimu üle? Mark. 9, 29.

12. Kui tõsiselt otsisid jüngrid otse nelipühi eel Isandat? Ap. I. 1, 14.

13. Kuida wastati pärast nelipühi tõlise palwe peale? Ap. t. 4, 31. 6. märkus.

14. Mida tuleks meie palwetes ka tähele panna? Wil. 4, 6. 7.

15. Mida töötab Issand teha, kui meie teda hädas appi hüüame? Saul 50, 14. 15.

16. Misjulgusel tingimisel lubab Issand palweid kuulda wõtta? 2. Uja r. 7, 14.

17. Misjulgust manitsust peaksite meie sel ajal tõsifelt tähele panema? Kol. 4, 2; Room. 12, 12. 8. märkus

M ä r k u s e d.

1. „Tihti leidis teda warane hommit üffikus fohas waatlustesje süwenenuna, Kirja uurides wõi palwetades“. F. 54.

2. Palwe ja Waimu wastuwõtmine käiwad käsi käes. Issand ei wala kunagi oma Waimu rikkalikul määral ilhe hinge peale wälja, kes palweelu ei ela.

3. „Jeefuse töotus tema jüngritele oli nüüd tõdenenud. Mäel esitati wähendatud möödul tulewast auriifi — Kristus, Kuningas, Mooses, ülestõusnud usklikude esitaja ja Elias, nende esitaja, teda muudetakse“. D. 422.

4. „Meie tahtsime ka perekondlistes ringides palwetada, aga kõige pealt palwet kambrikeses mitte hoolestusse jätta. See annab eriti meie hingele elu... Palwest perekondlises ringis ja koosolekutel ei ole küllalt. Üffiduses ja waiuses fanna oma süda kõitenägewa ja kõifeuuriwa Jumala filma ette“. WC 131.

5. Kurja pimedus ümbritseb neid, kes palwe hoolestusse jätawad... Piisima palweta ja hoolsa walwamiseta waritsub meid hädaoht hooletuks jääda ja õigelt teerajalt kõrwale minna. Meie wastane katsub meile meie teel armuaujärje takistusi ette weeretada, et meie mitte ärda palwe ja usu läbi osa ei saaks armust ja wõimust kiufatusele wastu panna“. WC 126. 127.

„Wõitu ei saawutata mitte tõlise palweta, enesealandufeta iga samm juures“.

Loe raamatust „Mõtted õnd. k. mäelt“ terwe osa:
„Minge sisse kitsast wärawast“. GBS 178.

9. õppetüft — 30. augustil.

Mäitused wõidust palwe läbi.

K ü s i m u s e d.

1. Misfuguse julgustawa töotuse andis Jeesus üles-
õhutuseks palwele? Joan. 14, 13. 1. märkus.

2. Misfugustel kindlaks määratud päewaaegadel hüü-
dis Saawet Jumala poole? Saul 55, 17. 18.

3. Kui tihti ja millises asendis palwetas Daniel hari-
litult iga päew? Tan. 6, 11. 14. (10. 13). 2. märkus.

4. Mis ütles Isrand Moosesele, kui Israel kuld-
wasika valmistamisega pattu oli teinud? 2. Moos. 32, 9. 10.

5. Mida julges Mooses seepeale teha? S. 11 — 13.

6. Mida saawutas ta Isranda juures? S. 14.

7. Misfuguse ülbe wäljakutse läkitas kord Assiria
kuningas Hiskiale? Jes. 37, 8 — 13.

8. Mis tegi Hiskia seepeale? S. 14 — 20.

9. Misfugune julgustaw kuulutus wiidi temale proh-
wet Jesaja läbi? S. 21. 22. 33 — 35.

10. Milles seisis wabastamine, misfuguse Isranda
käsi wastufena palwe peale teostas? S. 36; 2. Uja r.
32, 20 — 22. 3. märkus.

11. Mis tegi Elias, kui Iesnaine Sareptas teda
palus tema poega jälle ellu kutsuda? 1. Kun. 17, 17—21.

12. Kuida wastati tema tõsise palwe peale? S. 22.

13. Mis palus Elia ühel teisel juhusel suure ära-
langemise ajal? Jak. 5, 17. 18. Wõrdle 1. Kun. 17, 1;
18, 41 — 45.

14. Misfugune teine imelik wõit surma üle saadi
usupalwe läbi? Ap. t, 9, 26 — 41.

15. Kuidas wõeti kuulda, kui Peetrus wangimajas
oli? Ap. t. 12, 5 — 10.

16. Misjuguſe wõidu maiſe wägiwalla üle ſaawu-
taſid Paulus ja Silas palwes, wangikojas olles? Ap. t.
16, 25 — 31.

17. Mis taſistab palwe kuulmiſt? Saul 66, 18; 1.
Peetr. 3, 7; Jaſ. 4, 3. 4. märkus.

M ä r k u ſ e d.

1. Jeeſuſe nimel paluda tähendab ſiiski rohkem, kui
ainult tema nime palwe algul ja lõpul nimetada. Meie
peame Jeeſuſe Waimus paluma, tema töotuſi uskumo,
tema armu uſaldama ja tema tahtmiſt teostama“. WC
134. 135.

2. Nii awalikus kui ſalajases palwetamiſes on meil
eesõigus enda põlwed Jumala ees nõtkutada, kui meie
temale enda palwed ohverdame“. PK 48.

3. Millise tabawa eestuju annab meile ſiin Hiſtia?
Tema wõttis kuniinga ähwarduskirja ja laotas ſelle
Iſſanda ette wälja. Täpselt nii wõime meie mures ja
peaaegu wõitmatu raskustes abi ſaada, kui meie oma
aſja Iſſandale eſitame ja teda tõſiselt appi hüüame.

4. 1. Peetr. 3, 7. ſalmiſt näib wälja paistwat, et
todus sõpruſetus ja armastuſe ning poolehoiu puudus
taſistab meie palwete kuulda wõtmift. Kriſtlik kodu,
milles lahtus ja kokkukõla walitseb, wõib olla lihtne ja
wähendudlik, kuid temal on töotus, et Jumal kuuleb
palweid, mis temalt üles tõuſewad.

10. õppetükk — 6. ſeptembril.

Wõit uſu läbi.

K ü ſ i m u ſ e d.

1. Kuipalju on uſſlikul wõimalik? Mark. 9, 23; Matt.
21, 22. 1. märkus.

2. Ainult misjuguſel eelduſel wõime Jumalale meel-
dida? Cebr. 11, 6. 2. märkus.

3. Kui wäärtuſetu on enese õigus ja meie oma töö
hingede peaſtmise taſuks? Jeſ. 64, 5.

4. Misjuguſe wea tegid warifeerid? Room. 10, 3. märkus.
5. Mis üffinda annab wõitlewa hingele wõidu? 1. Joan. 5, 4.
6. Mis tuleb kõik ſelles maailmas ära wõita? 1. Joan. 2, 16.
7. Misläbi elab Kristus meie ſüdames? Eweſ. 3, 17.
8. Misjugune kaitſeõjariift on uſklikule antud? Eweſ. 6, 16.
9. Mis taſtstab meile antud jumalikkude töotuste tõdenemiſt? Jaſ. 1, 6. 7; Mark. 11, 24.
10. Mida kuulutatataſe neile, kes patu all wangis on? Jef. 61, 1 — 3; 49, 24. 25. 4. märkus.
11. Mitmes elu ſeiſukorras wõime abi ſadada? Cebr. 2, 18; 4, 15.
12. Millele peats wabastamine inimeſt mõjutama? Saul 107, 15. 16.
13. Misjuguſe uſurikka ſeletuſe andis Paulus kord raskes ſeiſukorras? Ap. t. 27, 22 — 25.
14. Kuidas toetas kord Abraam end Jumala ihe imelikku töotuſe peale? Room. 4, 19, 20.
15. Milleks arwati temale ta uſt? S. 21. 22.
16. Kelle jaoks pandi ſee elukogemus kirja? S. 23—25.
- 17: Kes annab wõidu? 1. Kor. 15, 57. 5. märkus.

M ä r k u ſ e d.

1. Kus algab kartus, ſeal lõpeb uſt, kus algab uſt, lõpeb kartus.
2. „Kui teie tema juure tulete, ſiis uſkuge, et ta teid wastu wõtab, ſeſt et ta ſeda on töotannd. Teie ei wõi iialgi hukka minna, kui ſeda teete — iialgi“. F 68.
3. „Rabbinid pidafiſid uſu peaasjaks alati kõige elawamas tegewuſes olla. Nemad lootſid teatud wäliste toimingute peale, et wälja näidata oma ülihead waga-duſt. Nemad lahutafiſid ſeeläbi oma hinged Jumalaſt ja toetuſid oma enda kõlbluſe peale, pidades ſeda küllal-dafeks. Samad hädaohud on olemas weel täna. Runa inimene ikka tegewamaks ſaab ja edukalt Jumala jaoks

töötab, varitses teda hädaoht, inimlike plaanide ja metoodide peale toetuda, vähem palwetada ja vähem usu omandada". D 362.

"Nagu Jeesus inimlikus looduses oli, nii peavad Jumala soovide ja tahtmise järele ka tema järelkäijad olema. Tema jõus peame sama puhast ja ausat elu elama, nagu Onnistegija". F 432.

4. "Jeesus tunneb iga inimese olufordi. Mida suurem patuse süü, seda rohkem vajab ta Onnistegijat. Tema süda, täidetud jumaliku armastuse ja kaastundega tunneb end kõige rohkem selle poole tõmmatuna, kõige lootusetumalt waenlase võrkudesse mäsitud".

5. Võit on tingimata Jumala and, mida saadakse usu läbi. (Võrdle 4. õppetükki 5 märkuse 1. osa).

Mitte meie ei võida, see on Kristuse asi; meie asi on ainult end täiesti ära anda. Selles seisib ka Jakobi võit Jabberi jõe ääres. Niisugune "Priel" on igale tõelikule Kristuse järelkäijale paratamatu. Seda, kes kangekaelselt ja jonnakalt kehvasti teeb, tekitab tugevamale ja võitjale allumast, ahwardab lõpuks hävitus.

11. õppetükk — 13septembril.

Wõit Püha Waimu läbi.

K ü f i m u s e d.

1. Kuipalju võime iseenda jõul teostada, et saavutada võiduelu? Joan. 15, 5; 2. Kor. 12, 9. 1 märkus.

2. Mida võime Kristuse jõul teha? Wil. 4, 13; Kol. 1, 11.

3. Milles peitub jõud võidurikkaks eluks? Sak. 4. 6. 2. märkus.

4. Misuguse töotuse andis Jeesus oma jüngeritele Püha Waimu suhtes? Joan. 14, 16—18.

5. Midagi di Püha Waimu oma tulekul teostama? S. 26.

6. Kellest tunnistab ta? Joan. 15, 26.

7. Millist mõju pidi Püha Waimu maailma peale waldama? Joan. 16, 7—11.

8. Mida saadab ta uskliku juures korda? S. 13. 3. märkus.

9. Mida töötab Jeesus oma jüngeritele oma teawamineku päewal? Ap. t. 1, 4. 5.

10. Millest annab Püha Waim osa neile, kes teda wastu wõtawad? S. 8.

11. Millest on tingitud wõidu elu? Room. 8, 11—14; Joan. 3, 3—8.

12. Milliste sõnadega awaldab Issand oma walmisolekut meile Püha Waimu anda? Luuf. 11, 13.

13. Mis on Waimu wili? Gal. 5, 22. 23.

14. Millest tuntakse puud kõige kindlamini? Matt. 7, 17—20.

15. Kuidas wõime seda pühimõtet enda kristlikus kogemuses tarwitada? Luuf 6, 43—45.

16. Millise otsuse awaldas Jeesus wiljata wiigipuu kohta? Mark. 11, 12—14. 20. 21.

17. Mis suguse waimuliku kosutuse pärast peaksite praegusel ajal paluma? Sak. 10, 1.

18. Mis sugune töötus antakse hilise wihma kohta? Joel 2, 23.

19. Mis sugune auhine kutse läheb kõikidele? Jlm. 22, 17; Joan. 7, 37. 38.

M ä r k u s e d.

1. „Ühe abinõu kaudu, mis on nii nägematu kui tuul, awaldab Kristus alatasa mõju siidame peale. Wähe haawal, wõib olla wastuwõtjale teadmatult, tekkiwad muljed, mis inimese Kristuse juure tõmbawad. Neid wõidakse saada mõteldes tema peale, lugesdes Püha Kirja, wõi kuulates jutlust. Ükki, waimu ikka kindlamalt pöörates inimese poole, andub wiimane rõõmuga Õnnitegijale. Paljud nimetawad seda äkiliseks pöörmiseks, aga see on Jumala Waimu rohkearwuliste meelituste tulemus — tannatlikult ja kaua jatkatud toiming.“ D 172.

2. „Mingit kindlustust pole olemas selle jaoks, kellel on ainult seadusline usk, jumalakartuse worm. Kristlase elu ei ole mitte wana olemise muutmine wõi paranda-

mine, waid selle täielik ümberkujundamine. Enese mina ja patt peawad surema, täiesti uus elu peab algama. Seda wahetust on wõimalik ainult Püha Waimu wõimsa tegutsemise läbi esile tuua." D 172.

3. Selle puu needmine Kristuse poolt, misuguse tema enese wõim oli loonud, seisab manitsusena kõigi koguduste ja kristlaste jaoks.

Kes elab iseendale, see sarnanes wiigipuule, mis äratas suurt tähelepanu, kuid oli wiljata; tema paneb tähele jumalateenistuse wormi, kuid kahetsusetu ja usuta. Tema teeb näo, nagu austaks ta Jumala käskusid, aga temal puudub sõnakuulmine, tema räägib küll, kuid ei tegutse. Oma otsuses wiigipuu kohta näitab Kristus, et awalik patune on vähem süüdlane kui see, kes tahab näidata, et ta Jumalat teeb, aga mingisugust wilja tema auks ei too." D 584.

12 õppetükk — 20. septembril.

Batu kahetsemine ja tunnistamine.

R ü s i m u s e d.

1. Millise otstarbe ütles Jeesus oma missioonil olewat? Luuk. 5, 32; Matt. 9, 13.
2. Mida pidi tema sõnade järele kõigi rahwastele kuulutama? Luuk. 24, 45. 47. 1. märkus.
3. Misuguse manitsuse meeleparanduseks annab üks wana prohwet? Esef. 18, 30. 2. märkus.
4. Misuguste sõnadega kordab seda manitsust üks teine wanaaja prohwet? Jer. 3, 12—14. 3. märkus.
5. Misuguse üleskutse meeleparanduseks annab Joannes Batmosel? Jlm. 2, 5; 3, 3.
6. Milline oli Kristija Joannes kuulutus? Matt. 3, 1. 2. 7. 8.
7. Mida kuulutasid kaksteist jüngrit? Mark. 6, 12. 4. märkus.
8. Misuguse wastuse andis Peetrus nelipühi päe-

wal neile, kes küsivad: „Mis peame meie tegem?“ Ap. t. 2, 38.

9. Mis käib pöörmise eel? Ap. t. 3. 18—20.

10. Mis sugusele meeleparandusnäitusele juhtis Jeesus tähelepanu märkide nõudmise puhul? Matt. 12, 40—41. Võrdle Jona 3, 4—10.

11. Mis sugune töötus antakse neile, kes oma patud tunnistavad? Op. s. 28, 13; 3. Moos. 26, 39—44. 5. märkus.

12. Kellele töötatakse õndsust? Room. 10, 9. 10.

13. Mis sugune näitus patutunnistusest avaldub Saanieli elus? Taan. 9, 4. 5.

14. Millal saadakse pattudeandeksandmist? 1. Joan. 1, 9. 6. märkus.

15. Misläbi viiakse patune meeleparandusele? Room. 2, 4. viimane osa. 7. märkus.

16. Kas meie ise enda meeleparanduse teostame, või antakse see meile? Ap. t. 5, 31; 2. Tim. 2, 25. 8. märkus.

17. Kui palju inimesi kutsutakse meeleparandusele? Ap. t. 17, 30.

18. Milline julgustaw töötus antakse neile, kes tulewad Jumala juure, kahetsedes enda pattusid ja loobudes nendest? Joan. 6, 37; Jes. 1, 18; Jer. 3, 22. 23.

M ä r k u s e d.

1. „Ükski kahetsus ei ole täielik, mis ei teosta ümberpöörmist. Kristuse õigus ei ole mantel, mis kattab kinni ülestunnistamatu ja mahajätmatu patud.“ G 555.

2. Meeleparandus ei ole paljas kartus; kui näiteks meretormis kõiki reisijaid laewal häwitus ähwardab, võib neid wallata kartus, ilma et see weel patukahetsus oleks. Meeleparandus ei ole ka paljas tunne. Kurjategija näiteks võib tunda end äärmiselt rõhutuna, kuid mitte seepärast, et ta oma kuriteo eest jälkust tunneb, waid et temal oli õnnetus tabatud saada ja tal nüüd oma teo eest karistus oodata. Enesepiinama ei ole ka weel meeleparandus; võidakse paas-

tuda, ennast piitsutada ja oma ihu põletada lasta, kuid siiski mingit kahetsust tunda. Südametunnistusepiin ei ole ka veel meelearandus. Juudas näiteks tundis nii suurt südametunnistusepiina, et ta enesetapmise teostas, siiski ei kahetsenud ta oma pattusid lõpselt. Süütunne ei ole ka veel meelearandus. Paljud, tundes wahetpidamata enda süüid, mõistawad hulka enda patud, neil on sealjuures ka tundmine, et nad peafsid oma pattusid kahetsema ja nendest loobuma, siiski, et nad pattu armastawad, keelduwad nad seda tegemast. Meelearandus ei seisja üksnes palwes. Meie wõime paluda ja siiski kurjuses olla, keeldudes meelt parandamast. Isegi mõningate pattude kõrvaldamiseft ei ole veel küllalt. Joodit näiteks wõib ainult veel wahete wahel „ühe lonksu“ wõtta, sealjuures joomisest ja sajatamisest koguni loobudes, kuna ta siiski tõepoolest oma pattusid ei kahetse.

3. Tõeline meelearandus on taganemine patust, loobumine kõigest illekohtust, ümberpööramine wastupidisesse sihti, täielik ja tingimisteta allumine Püha Waimu käsudelle, lühidalt: elu-uuendus.

4. „Puu wäärtust ei hinnata mitte nime, waid wilja järele. On willi wäärtusetu, ei wõi nimi puud mitte häwituse eest kaitsta. Johannes seletas juutidele, et nende seismine Jumala ees oleneb nende iseloomust ja elamisest ning nende tunnistus wäärtusetu on. Ei ole nende elu ja iseloom kokkukõlas Jumala käsuga, siis ei kuulu nad mitte tema rahwa hulka...

Kõik Kristuse riigi alamad, ütles tema, pidawat uskama ja kahetsust eluga tõestama. Seadus, ausus ja uskawus saawat nende elus awalbuma, Nemad saada abitarwitajaid aitama ja Jumalale enda anded tooma. Nemad saawad kaitsetuid kaitsema ja teistele wooruse ning kaastunde eestujuks olema. Nii andwat Kristuse järeleäljad tõendusil Püha Waimu ümbermuutwast wäest. nemad näitawad wälja igapäises elus õigust, halastust ja jumalikku armastust; muudu sarnanewad nad hagantele, mida tulde wifatakse.“ D 107.

5. „Üks Kristuse käskudest oma jäingritele oli: „Ühe uue käsusõna annan mina teile, et teie üksteist peate armastama, nõnda nagu mina teid olen armastanud, et teie ka üksteist peate armastama.“ Kas oleme sellele käskule sõnakuulelikud, või soodustame laredaid, Kristusele mittesarnaseid iseloomujooni? Oleme meie mingil viisil teistele walu ja kurwastust walmistanud, siis olame kohustatud oma süüid tunnistama ja püüdma leppida. See on tarwilik ettewalmistus, et usus Jumala ette astuda ja temalt õnnistust paluda.“ CG 142.

6. „Salapatud tulewad salaja Jumalale tunnistada, aga awalikkude pattude jaoks on awalik tunnistus nõuetaw.“ D 811.

7. Jumala armastus igatseb ikka weel selle järele, kes end temast ei lahutanud ja ei jätta midagi kasutamata, et teda isamajasse tagasi tuua... Nii wilets kui kadunud poeg ka oli, leibis ta süüsi lootust selles usus, et tema isa teda armastab. See armastus tõmbas teda koju poole. Nii mõjutab ka Jumala armastuse kindlustus patust Jumala juure tagasi pöörama. Eks sa ei tea, et Jumala heldus sind meelesparandamisele saadab?“ Room. 1, 4. Kuldahel, arm ja jumaliku armastuse kaastunne asetatakse igale hädaohus wiibiwale hingele ümber. Issand ütleb: „Ma olen sind igawese armastusega armastanud, seepärast olen ma sind heldusega tõmmanud. Jer. 31, 3,“ CG 200.

8. Meie ei või koguni ilma Jumala Waimu abita meelesparandusele tulla. Meelesparandus tuleb Kristuselt samuti kui andesandmine.“ D 175.

Walmisolet Isjandale wastu- minekuks.

R ü s i m u s e d.

1. Misfugust südameligatsust awaldas Õnnistegija palwes tol ööl, kui teda ära anti? Joan. 17, 24, 1. märkus.

2. Millise julgustawa töotuse andis Õnnistegija oma-
dele, enne kui ta taewa läks? Joan. 14, 1 — 3.

3. Misfuguse kindlustuse andis apostel Paulus tessa-
looniklastele wigete ärawiimise suhtes Jeesuse ilmumisel?
1. Tesf. 4, 16 — 18. 2. märkus.

4. Misfuguse tehalise muutuse teewad läbi elusad
õiged lühikest aega enne nende ärawiimist? 1. Kor. 15,
51 — 54. 3. märkus.

5. Misfuguses waimulikud seisukorras saawad üles-
tõusnud ja ümbermuudetud õiglased olema? 1. Joan.
3, 2; Matt. 5, 8.

6. Mis sünnib Isjanda tagasitulekul jumalakartma-
tutega? 2. Tesf. 1, 7 — 10; Jer. 25, 30 — 33.

7. Mis läbi peab end ottsaaja rahwas ärawiimiseks
ette walmistama? Amos 4, 12; Joel 2, 11 — 17.

8. Misfuguste sõnadega väljendab teine prohwet
sama kuulutust? Sew. 2, 1 — 3; 4. märkus.

9. Misfugune Enoki seisuford oli tema ärawiimise
eeltingimine? Gebr. 11, 5; 1. Moos. 5, 22—24. 5. märk.

10. Kuida kirjeldatakse Elia üleswõtmist? 2. Kun. 2,
9 — 11. 6. märkus.

11. Kes wõib üksnes Isjanda mäele üles minna?
Laul 24, 3. 4. Wõrdle Laul 15.

12. Kuidas kirjeldatakse neid, keda Isjanda tulekul
maa pealt ära ostetakse? Ilm. 14, 1 — 5.

13. Millise wõidulaulu laulawad ülestõusnud pühad,
kui nemad Isjandaga üles on läinud? Ilm. 5, 9. 10.
Wõrdle Matt. 27, 50 — 53; Ewes. 4, 8.

14. Misfuguse feesmise muutuse peavad läbi elama need, keda Kristuse tulekul peastetakse? Kol. 1, 13. 14.

15. Misfugune tasu ootab mõitjat? 1. Kor. 2, 9; Paul 17, 15; 3Im. 21, 3 — 7.

Märkused.

1. „Enne kui selle maailma alused rajati, olid Isa ja Poeg saavutanud kokkuleppe inimeste lunastamiseks, kui nad saadana poolt peaks ära wõidetama. Nemad olid otseski käelõõgil teine teisele pühaltikult töötanud, et Kristus peab inimtonna eest käemeheks saama. Seda töötust on Kristus pidanud. Hütle ristil „See on lõpetud!“ on Isale juhitud. Leping oli lõpuni läbiwiidud. Müüd seletab ta: Isa, see on lõpetatud! Sinu tahtmist, oh Jumal, olen ma teinud; mina olen lunastustöö lõpule wiinud! On sinu õigus rahuldatud, siis tahan ma, et, kus mina olen, ka need minu juures oleksid, keda sina minule oled annud!“ D 834.

2. „Inglid koguwad tema, ärawalitsetud nelja tuule nurgast, maa otsast taewa otsani! (Mark. 13, 27). Weikesed lapsed kogutakse pühade inglite poolt nende emade käewartele. Sõbrad, keda surm kaua lahutanud, saawad ühinema, et kunagi enam üks teisest lahkuda; seltsis lähewad nemad rõõmulaulude all Jumala linna poole illes“. GK 729.

3. „Hiilgaw walgus paistis nenge ümber. Kui aulised nägid nad wälja! Kõik mure ja kurbtuse märgid olid kadunud, ja terwis ning ilu oli iga näol... Usklik, läbi katsutud hull muudeti silmapilksest ühest aust teise“. CG 255.

4. „Ma nägin, et paljud nii tarwiliku ettevalmistuse tegemata jätsid... Kui paljud nägin ma wiletsuse ajal ilma igasuguse kaitseta. Nemad olid tarwiliku ettevalmistuse hooletusse jätnud... Ma nägin, et ükski ei wõi osa saada kosutusest, kes ei ole saanud wõitu iga patu... üle. Meie peaksite seepärast... tõsiselt katsuma seda tarwiliku eeltööd teostada, mis meid wõimaldab mõitluses Isjanda päewal seisma jääma“. EG 62.

5. „Paluge lambrifeses; tõstke oma igapäise töö juures südamed tihhti Jumala poole. Nii tõndis Genof Jumalaga“. WC 132.

6. „Elias on nende pühade eestlugu kes Kristuse tagasitulekul maa peal elowad ja keda peab muudetama, äkitselt ähes silmapilkses wiimse pasunaga, ilma surma maitsmata. Nende esitajana, keda kes seisukorras ära wõetakse, lubati Eliale Kristuse maise õpetusameti lõpul iihes Mooseseaga Õnnistegija kõrwal seletuse mäel seista. Neis seletatud kujudes nägid jüingrid weiksel wiisil lunostatute riigi kujutamist. Nemad nägid Jeesust taewawalgusega kaetuna; nemad kuulsid, healt pilwest, mis teda Jumala Pojana tunnistas, nemad nägid Moosest, kes esitas Kristuse tagasitulekul surmust ülestõusnuid. Seal seisis ka Elias, kes esitab maailma ajaloo lõpul surelikkudest surmatuteks ümbermuutunuid, keda ilma surma nägemata taewa wiiakse.“ PK 227.

Lühendused.

- GK = Der große Kampf (Suur Wõitlus).
CG = Christi Gleichnisse (Kristuse tähendamise sõnad).
WC = Der Weg zu Christs (Tee Kristuse juure).
D = Desire of Ages (Aegade Soow).
PP = Patriarchid ja prohwetid.
T = Testimonies (Tunnistused).
F = Fußspuren (Suure arsti jälgedes).
GBS = Wõtted õndsaksitumise mäelt.
E = Erziehung (Kaswatus).
WA = Wirken der Apostel (Apostlite teod).
PK = Prophets and Kings (Prohwetid ja kuningad).
EG = Rogemused ja nägemised.